

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 ft, félévre 2 ft 50 kr, negyedévre 1 ft 20 kr. — Egy es szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadóhivatal: K. Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A vámtarifa ankét.

Az önálló magyar vámtarifa tervezet daczára a pihenésre szánt időnynek alaposan felzavarta a közvéleményt. S az e hó 14-én megkezdett konferencia iránt, mint ezt örömmel jelenthetjük, olyan általános az érdeklődés a közönség minden rétegében, a minőre a tervezet elkészítésénél a kereskedelmi miniszter aligha számított.

Mi a magunk részéről azért tartjuk örvendetes jelenségnek a közvéleménynek ezen ugynevezett felocsudását abból a látészolagos közönyből, melylyel a Lajtánutól a nagy hűhó daczára is a kiegyezés változó stádiumait kísérte, mivel a legfényesebb bizonyítékát szolgáltatja annak, hogy az ügy messzeható fontosságához mérten a Lajtán innen épenséggel nincsen hiány a kellő hozzávaló tudásban valamint a higgadt megfontolásban sem.

Szívesen látjuk továbbá még a felkorbácsolt kedélyek nyilvánulását azért is, mivel bizonyítékát adják annak, hogy rágalom volt, „utopiákkal elteltek“ mondani a mérvadó magyar közvéleményt.

Mindabból, a mit a már megkezdett vámtarifa ankét hullámai felvetettek, csak azt a meggyőződést merithette mindenki,

hogy a közvélemény eddigi tartózkodása a viszonyok kedvező fejlődése iránt az utolsó percig táplált reménykedésben leli magyarázatát, továbbá és ez dönti meg az utópai vádját, hogy az ígérkező nagy eredmények daczára is még mindig túlnyomó nálunk azoknak a száma, akik az átmenet rázkódtatásaitól féltve közgazdasági életünket engedmények árán is a fennálló rend híveinek vallják magukat.

És ime ez az autonom vámtarifa ügynek az érdekes pendantja. Minthogy az Ausztriával való, ránk nézve méltányos vám- és kereskedelmi szövetség létrejövele tekintetében a kilátások egyre csökkennek, ennél fogva a magyar kormány abba a helyzetbe jutott, hogy a magyar képviselőház által f. évi január 4-én nyert utasításhoz híven állapítsa meg az előzetes feltételeket, hogy szükség esetén az ország önrendelkezési jogát érvényesíthesse.

Daczára annak, hogy a monarchia két országa közti kiegyezés újból való létrejöttét egyetlen kedvező mozzanat sem teszi valószínűbbé, a magyar kormány még mindig nem adta fel teljesen a reményt, de ez a körülmény mitsem von le a vámtarifa tervezet fontosságából, mivel a kiegyezés végleges meghiusulásának esetén mégis csak ez fogja az autonom vámtarifa alapját képezni.

A kereskedelmi miniszter által készített vámtarifa tervezet előnyeit és hibáit ezen a most ülésező ankét lesz hivatva megállapítani. A vitatkozás alapját képező tervezetnek megvan a jó és kétségkívül a maga igen rossz oldala is, de a kereskedelmi minisztert csak dicséret illeti azért, mivel a fáradságot nem kimélve, megalkotta azt az alapot, a melyen az önálló vámtarifa fel fog épülni.

Az új tarifa tervezet egyik legnagyobb hibájának rójják fel a mezőgazdaság részére biztosítandó előnyöket. Ám csak hogy tessék figyelembe venni azt, hogy iparunk szégyenletes alacsony fokon áll s hogy ennél fogva egészen földmivelő ország vagyunk még, mely erősen szinli mezőgazdaságának komoly bajait. Ne tévesszük szem elől, hogy az ipar híján az ország boldogulása a mezőgazdaság kezeiben van letéve s hogy eképen minden fejlődésnek alapját a mezőgazdaság fejlesztése képezi.

A tervezetnek tulajdonképeni hibáit az állatbeviteli vámnoknál és a nálunk nem termelhető ipari czelokra szolgáló nyertermények vámtételeivel lelhetjük fel. Csak hogy a kereskedelmi miniszter nem azonosítja magát a tarifa tervezet egyetlenegy tételével, sem nem ragaszkodik az egyik ponthoz sem s a végleges tarifát az ankét által nyújtott anyag kellő figyelembevételével fogja megállapítani.

TÁRGYA.

Az új czégtárs.

(Folyt. és vége.)

Harmadnap a két czégtfőnök szokásuk ellenére nagyon későn jelent meg az üzletben. Elsőnek érkezett Barna, mogorván temetkezett a rengeteg irományokba; föl se pillantott az árfolyamok tanulmányozásából, mikor a belépő Hegyi üdvözölte:

— Barátom, azt hiszem, szerencsét kívánhatok önnek a sikerhez. Nehezemre esik ugyan, de higgye el, hogy nem sajnálom öntől, tudva azt: mennyire megérdemli ön oly kiváló hölgy szerelmét, mint Iza.

Barna elbámult és halkán ennyit szolt: engem Iza visszautasított.

— Vissza? Önt? hiszen engem utasított vissza! Azt írta, hogy csupán baráti érzelmekkel viseltetik irántam.

— Ugyanazt írta nekem is, hozzátéve, hogy szívét már másnak adta. Azt hittem, hogy ez a „más“ — ön.

A két jóbarát elgondolkozva, mélyen hallgalt. A kinos tárggya végeztek — az üzleti napi teendőkhöz kellett fogniok.

Az ősz vége felé közeledett és miután Kátay a főkönyvelő még mindig nem vette ki szabadság-

idejét, megkérdezték, hogy mikor akarja azt megkezdni.

A fiatal ember kissé zavarodottan állt e kérdésre főnökei előtt. „Ha megengedik, mondá, ugy — épen októberben voltak — e hó 29-én kezdem meg szabadságomat.“

— Talán látogatónba utazik ön?

— Nem, hanem megnősülök; 29-én lesz az esküvő.

— No, ez derék dolog. Szívünkől örülünk! És kit vesz el?

— Tagányi Iza kisasszonyt, ki rokonom is, mint talán tudni méltóztattak...

A főnök urak arca egyszerre rideggé változott.

— Megkapja a kért szabadságot és most mehet, Kátay ur — mondá Hegyi.

— Volt talán más mondani valója, Hegyi ur? — kérde Kátay, megütököve a talpig derék főnök szokatlan, kemény hangján.

— De igen, szolt emez haragosan. Azt hiszem, hogy ön nagy hibát követett el, midőn ily előkelő hölgyet választott. Gondolt-e ön kimért vagyoni viszonyaira, s Tagányi kisasszony igényeire?

— De hiszen Iza ismeri az én viszonyaimat és örömmel osztja meg velem szerény sorsomat.

— Elmeget, vágott közbe ridegen Barna is. A boldog vőlegény legkellemetlenebb érzések között távozott asztalához.

— Kátayt el kell bocsátanunk, mondá Hegyi.

— Ugy van, nem maradhat tovább nálunk mondá Barna.

Nem tud ak megbarátkozni a gondolatral, hogy szívök választottja az ő fizetett emberük otthonát boldogítsa.

—+—

A két czégtárs a hosszú éjet álmatlanul töltötte. Elegendő idejük volt a meggondolásra, de arra is, hogy szívük nemes érzelmei feltámadjanak és győzedelmeskedjenek.

— Ej, ej, barátom, pirogatta Barna önmagát, tegnap, mikor megtudta, hogy Iza szíve másé, egészen belenyugodtál, hogy Hegyié. És most, hogy tudod, hogy ez a „más“ nem Hegyi, hanem Kátay — szabad-e neheztelned? Ez nem szép, nem emberséges eljárás. Hiszen ez a Kátay igen derék, becsületes és — ifjú ember...

Igy gondolkozott Hegyi is; és másnap, amint a két czégtárs a bankban összejött, a fiatalabbik így szolt:

— Barátom! én az éjjel nagyon sokat gondolkoztam s ma már egészen másként látom a dolgot, Ugy-e bár, mi tegnapelőtt följánlottuk kezünket és vagyonunkat Izának? Iza derék, nemesszívű, előkelő gondolkozású leány. Miért forduljon a mi szerelmünk az ő boldogsága ellen?

— Lásza Árpád, én is épen így gondolkodom. És nézze ezt a szegény Kátayt. Összes vagyonát a bankunk által kezelte; szorgalmas, tehetséges,

Ilyen értelemben kapott utasítást a képviselőháztól s most már a szaktanácskezmányon áll, hogy a miniszter megbízatásának hiven megfelelhessen.

Képviselői beszámoló.

Sándor József az orbai járás szabadalvú képviselője vasárnap a déli vonattal Kovásznára, a választókerület székhelyére érkezett, hogy ott, a választópolgárok előtt számot adjon parlamenti működéséről.

Elmerjük mondani, hogy az országban kevés képviselő részesült olyan igaz, őszinte és lelkes fogadtatásban, mely nem erőltetett, hanem szívből jövő volt — mint Sándor József, a kovásznai kerület képviselője. — Már délelőtt özönlött be a vidéki választók özöne Kovásznára, lengő zászlók alatt. A fűrdőhelység mezejevenült. Tarka népcsoport hullámozott az utcákon.

Kévéssel 12 óra előtt hosszú kocsisor — megakva emberekkel — indult ki Kovásznáról, melynek élén 100 főnyi lovasbandérium robogott, zászlóerdőbe borítva. A kocsik száma meghaladta a pár százat, melyeken — nem mondunk sokat — circa: 7—800 személy ült. — Az impozáns menet a vasútállomáshoz vonult.

Mintha a magyarok Istene is osztozott volna az Orbai székelyek nagy örömnépéljében — a hosszas esőzések után — derült időt, ragyogó napsugárt küldött e napra, emelni az ünnepély fényét.

A vonat berohogott a pályaudvarba. A kocsisortályából kilépő szeretett képviselőt lelkes éljenzés fogadta; majd a Perronon Deák Domokos nagybirtokos egy lendülettel, képletekben és tartalomban talpraesett üdvözlő beszédet intézett hozzá, melyre, a képviselő meleg hangon válaszolt. Mogható volt az a jelenet, midőn elmondja, hogy: mikor ezelőtt 20 hónappal, megválasztása után eltávozott kerületéből, egy marék földet vitt magával a földből, szent erekléként, hogy emlékeztesse nagy kötelemeire, s „ime — mondá — megőriztem, visszahoztam, magammal hordom...” és aranyszelenczébe zárva felmutatá azt a tengernyi nép előtt. Azt az éljen-vihart, mi erre támadt, leírni nem lehet. Sok szem meg is nedvesült akkor!

Majd megindult az ünnepélyes menet a falu felé. A bandérium első lovasai már elérték a községet, s az időközben még szaporodott fogattábor

lelkiismeretes, hü emberünk. Azután az édes anyját is ő tartja. Félek, hogy szerény jövedelmeiből Izának nem lesz képes kényelmes tüzhelyet biztosítani. Mit gondol, Árpád, megéreznők-e, ha Kátay járulékait fölemelnék? Egy szóval, barátom beleegyezik ön abba, hogy Kátay a banküzlet jövedelméből velem egyenlően részesüljön?

— És velem is egyenlően, édes Zoltán, mert hiszen mi egyenlő részesek vagyunk, — mondá Hegyi örömmel, hogy társával ily egy gondolat lehet.

Még aznap körülményesen megbeszélték a társul fogadás részleteit. Másnap behívták Kátayt s Hegyi tudatta vele, hogy „miután Barna ur elhatározta, hogy Kátay az üzletbe társul fagadtassék, ő a maga részéről a legnagyobb örömmel adja ehhez szavazatát.”

Ki írhatja le Kátay örömét? Rohant, repült a jó hírrel anyjához, majd menyasszonyához, aki megindultan gondolt a két főnöktárs nemeslelkűségére, melynek okát tudta, de nemesen szívébe temette. Férje, ki büszkén nézte az új ezégtáblát, mely a régi „Barna, Hegyi és Társa” helyett aranyos betűkkel így pompázott a verőfényes napsugárban: „Barna, Hegyi, Kátay és Társa” — sohasem tudta meg, hogy az ő ezégtársai: nejének elutasított kérei voltak.

FUTÓ MIHÁLY.

vége csak akkor bontakozott ki az éllomás környékéről.

Benn, a templom téren, a diszkapu körül a fűrdőzenekar a Rákóczi indulóval, s az utcákon óriási néptömeg éljenzése és tarackzlövések fogadták az ünnepelt férfit. A diszkapunál Dr. Bartha Imre, kitűnő képzettségű ügyvéd rövid, de velős beszéddel fogadta az Orbaiak atyját, ki erre szintén hasonlólag válaszolt. — Innen kijelölt lakására hajtattott a képviselő, míg az ember folyam a Casinó előtti barompiacztérre hullámozott, s ott felsorakozva megállapodott. Csia György pártelnök indítványára egy bizottság küldetett ki a végből, hogy hívja meg a képviselőt beszámolója megtartására. — A bizottság tagjai: Séra Lajos jbiró elnöklete alatt: Szőresei Vince zagoni birtokos, Földes György zabolai, Ignác László kovásznai és Veres Károly, papolezi ev. ref. lelkészek voltak.

A megérkező képviselő páratlan ovációkban részesítettett a 2000-et jóval felülhaladott néptömeg által. Szívet emelő, öökké emlékeztető, fontos jelenet volt ez. A szeretetnek, nagy bizalomnak együtt érző magasztos megnyilatkozása! Páratlanul álló tünemény az orbai választókerület politikai szereplésének történetében — képviselőjével szemben.

Ekkor Csia György pártelnök lépett a szószoki emelvényre, s élénk érdeklődéssel kísért hosszas, tartalomdus szónoklatában üdvözölte a „székely testvért”, méltatta elővülhetlen érdemeit, parlamenti működését, s úgy a választókerület, mint a egyesek érdekében tett hasznos, sikeres fáradlozásait, stb. és fölkérte beszámolójának megtartására. — Szűnni nem akaró éljenzés kísérte szavait.

Sándor József képviselő beszámolója két teljes órányi időt vett igénybe majdnem. A szónoklat magas nívóján álló beszédet áhitattal hallgatta mindenki, s a gyakran felhangzó „éljen” ek, a tapsvihar, a tetszésnyilvánulások a bizalom kifejezései valának. Mint méz folyt ajkairól az ige, s olyan meggyőzően, olyan világosan beszélt, az okadatolás meggyőző erejével, hogy abból a legegyszerűbb gondolkodásu ember is megértette, miszerint a kormány mennyire szíven viseli hazánk közgazdasági, kulturális stb. érdekeit, mennyit tett már és még miket szándékozik tenni arra, hogy nemzetünk a boldogulás, s a műveltség terén előre haladjon. Vázolta a parlament eddigi munkálkodását s az elért eredményeket. Figyelme kiterjedt a legapróbb részletekre, a látszólag csekély jelentőségű, de nagy horderejű dologra is. Nem szépitett semmit, de nem is hallgatott el semmit és így sikerült neki teljes képét adni a fontosabb kérdéseknek. Hogy ő miket tett, arról csak szerénységgel beszélt, s ez által megtízszerezte a maga részére választóinak rajongó szeretetét. — Terjedelmes beszámolóját azon sokszor hangoztatott kijelentéssel végezte, hogy valamin eddig, úgy ezután is arra szenteli idejét, erejét és életét, hogy hasznára lehessen a hazának, s a „székely testvéreknek”, hogy ha majd roskadozó testtel, a nyugodni vágyás napjaiban eljön e földre, nyugodtan mondhasa el, hogy hazája és nemzete java lebegett mindig szeméi előtt a tevékenység napjaiban.

A tomboló lelkesedéssel fogadott beszámoló után Bodor János zagoni ev. ref. lelkész állott föl a pódiumra és tartott köszönő szónoklatot az ünnepelt képviselőhöz. Szándékosan használtuk ezen kifejezést: „szónoklat”, a „beszéd” helyett, mert a szónoklat nagy mestere remekelt itt, az öröm, a honfi érzés ragyogó gyémántjait, könyeket esalva sok ember szemébe.

Délután 4 órakor kezdődött a bankett az Újvilág vendéglőben, mely a képviselő tiszteletére rendeztetett, s melyen 120—150 ember vett részt. A betóduló vidékiek legnagyobb része a más vendéglőkben helyezkedtek el.

A banketten az első felköszöntőt a királyért Csia György pártelnök mondotta, melyet fennállva hallgattak végig. A kormányelnökért és a magyar kormányért: Földes György, Potsa József főispánért: dr. Zentai Dávid, Darányi földm. miniszterért: Deák Domokos, a követért: Dr. Veres Gyula, a választó közönségért: Sándor József képviselő, a pártelnökért: Széki Miklósiért üritettek poharat. Még számos, szebbnél-szebb toaszt mondatott.

Csia György indítványára a miniszterelnöknek, a földm. miniszternek és Potsa József főispánnak távirati értesítés küldetett a felköszöntőkről.

Az nap este pedig a Kovásznán időző Csóka Sándor szintársulata Sándor József országygy. képviselő tiszteletére diszlehadást rendezett, melyen „Bukow, a székelyek hőhérja, vagy: a madéfalvi veszedelem” című látványos történelmi színmű adott előtelt ház előtt.

A képviselő, némely ügy elintézése végett Kovásznán fog időzni néhány napig.

s. s.

Fűrdői levél.

(Egy fűrdővendég keservei.)

Kovácsna, július hó 15.

Fűrdőn vagyok. Ez ugyan még nem jelent valami nagyot; hiszen fűrdőn lehetni, nem kell oda valami nagy dolog, csak egy kis reuma, csusz, s több e fajta speciális kellemetesség, no meg: pénz, a gyógy- és zonedijra, pénz a szállásra és pénz még sok minden egyébre.

Fűrdőn vagyok. Ne, de ez nem valami nagy esoda. De hogy fűrdőni nem igen tudok, ez már egy kolosszális pech. Persze ez sem újdonság előttem, t. i. a pech, mert hát tetszik tudni, pechem volt már azon a nagy napon, mikor elhatároztam magamban, hogy születni fogok. Pechem volt azon agymatag érzésű, — hogy is mondjam csak? — igen, állapotomban, mit az első szerelmi vallomás szokott követni; és pechem van most, mikor a Pekolsárnak vukán szűlte hamvas tábjaiban szeretnék lubizkolni. Hej, de nem lehet! Összeseküdtök ellenem Szent Medardus, a 40 napos pityergésével, meg a dicső Falb, a nelves jósatával. Ma-holnap a pénz tárczám tartalma hagy el hűtlenül, s míg ezen uton haladva szegényebb leszek néhány forint erejéig, addig gazdagabb leszek azon tapasztalatban, hogy bár fűrdőn voltam: itt is fáj, ott is fáj, s még a fülem hegye is fáj — a hűléstől.

Az esetleges félreértések kikerülése végett kijelentem, hogy nem a kovásznai fűrdők tekintélyén akarok csorbát ütni Jeremiádommal, hanem csak a mostoha időjárás furfangjait akarom kinőtízni, hadd tudja meg a világ, ha ugyan még nem tudná, hogy milyen idő van náha, mikor fűrdődény van.

Gyönyörű fénynyel bukkak fel a jul usi nap a láthatáron. Reggel van már. Nosza, igyekszik mindenki gyors tempóban (már t. i. kit a reuma mint enged) a sétátra, — hallgatri a zenét, s élvezni az ozondus levegőt. Kis csoportokba verődünk össze. Az arezok örömpírban égnek.

— Ma jó időnk lesz. Kétszer fűrdöm a Pokolsárban, szól egyik társam, a ki 60 jeggyel akarja kisebbiteni a bárezákat tartalmazó fűrdőbillétes könyvet. — (Enek talán a hajszálai is ki vannak hűlve?)

— Hm! nem hiszem. Lakonizál egy másik. Ma ködöt láttam ülni a hegyeken.

Általános vitatkozás. Egy ur határozottan állítja, hogy de bizony jó idő lesz, mert mára nem fáj a tyukszeme. — A köd e szerint nem numerizál. — Az arezok erre kiderülnek. A tyukszem biztos naptár!

Hanem alig telik el pár perez, a kaczagó égbolt boborul, az eső, mintha öntenék: hull, s mi szaladunk a hányan vagyunk annyi felé. — És azt egy akaratall elismerjük, hogy még sem biztos kalendárium a tyukszem. — Aztán monéja valaki, hogy nincs egyetértés Magyarországon!

Máskor meg esővel kezd a nap, s egyszerre kiderül. Hanem ez csak addig tart, míg megleshet az idő, hogy elhelyezkedtem-e a fűrdőben s akkor elkecsereedik fölöttém és sir hosszasan, sir keserves csoppeket. — Pech!

Jelenleg a társalgási téma ezzel kezdődik és ezzel is végződik: vajjon milyen idő lesz? Lesze-e eső? Mikor derül fel már az idő?

A hegyvidékek, s annak időjárásával ismerős veteránok azt mondják, hogy 18-ára már megfordul ez az állapot. — Nosza, van is zsbongás, kérdezősködés; valóban? igazán? ne mondja! honnan tudja? mivel bizonyítja állítását? indokolni, kérem!

— Hát — tetszik tudni, szól az órakulum — 18-án lesz 40 napja, hogy Medárd mult. Aztán holdujság leszen, a mi szintén időváltozást jelent, ha ugyan — esetleg — rosszabbra nem fordul. — Addig hát türelem!

Gyönyörű vigasztalás.

Azt is mondják az előttem jöttek, hogy volt néhány héttel ezelőtt olyan jó idő is, hogy akár háromszor lehetett volna egy napon fürödni a Pokolsárban. — Nem akarom elhinni. Nem hiszem. Az nem lehet! Valaki talán álmodta azt a mesebeli gyönyörű időt, s álma olyan hatással volt idegeire, hogy azóta megesküszik arra, hogy valóban volt valaha olyan esoda a fürdőszéken idejében, hogy verőfényesen hinté sugarait a nap a földre, s az emberek fürödtek a napok végtelenségig. — Sokan állítják. Talán igaz lehet. Én nem tudom. Félek a pechtől.

De hát várjuk be a 18-ikát. Én addig számot vetek a tárczámmal, hogy vajon ki birom-e tartani a mai drágaság mellett azt a fürdőzhetségi pár hetet, a mi a fürdőn akarok tölteni?

Addig is béke és jó idő velünk! Azontul még inkább!

Ujdonságok.

— **Hymen hir.** Léczfalvi Dr. Bodor Ferencz, közdivásárhelyi kir. közjegyző, társas életünk egyik legkedveltebb tagja, eljegyezte a stózi fürdőn gidófalvi Gidófalvi István belügyminiszteri osztálytanácsos hájos és nagyműveltségű leányát, Gidófalvi Irma kisasszonyt. E szép frigvhez őszinte szívvel sok szerencsét és boldogságot kívánunk!

— **Időjárásunk.** A nagy nyár fele elmúlt anélkül, hogy nyarunk lett volna. Esős, szeles, hideg idők jartak. Végre július második felében kiderült s meleg, enyhe napok állottak be s nincs okunk kétkedni, hogy a beállott szép idő állandó is lesz.

— **Felhívás.** Tisztelettel kérem a nagyérdemű közönséget, hogy azok, kik gyermekeiket a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara által magán műhelyekben iparos tanocoknak elhelyeztetni akarják, a felvételt szándékozó fiuval együtt nálam oly időben jelenjenek meg, hogy bizonyítványukat f. hó 28-ig vármegyénk főispánja, Nagymóltású

hatolykai Potsa József v. b. t. t. urhoz benyújthassam. Felvételnek azok: 1) kik tizenhárom életévüket betöltötték és 16-ik életévüket meg nem haladták; 2) legalább 4 elemi osztályt végeztek; 3) épek és egészségesek, otthon szerzett vagy öröklött betegségekben (főlszég, sörvés, gümőkór, gyomor-baj, rheuma, hidegrázás stb.) nem szenvednek; 4) kiknek jó magaviseletük és megbízhatóságuk ismeretes; 5) kikért a szülők és gyámok is felelősséget vállalnak. A tanidő 4 évnél több nem, de kevesebb lehet s a kiképzés a szülőkre teljesen költségmentes. K.-Vásárhely, 1898. júl. 18-án. Ifj. Czimbabos Ferencz, kamarai tag.

— **Szörnyű halállal** mult ki f. hó 18-án délután K.-Vásárhelyt egy Kádár Márton nevű eseléd. Az öreg, töpörödött ember gazdája istállójába lakott, közvetlenül egy bika jászola felett. Az öreg eseléd a napon egy keveset ivott s kutyagosa állapotban feküdt le ágyába, honnan lefordult s egyenesen a bika mellé esett. A különben nem vad állat erre felbőszült s a szerencsétlen emberre támadt s szarvát többször beledöfte testébe. Midőn a többi eseléd az istállóba mentek, akkor már az öreg halva volt.

— **Állatvásár Zagonban.** Nagy öröme szolgáltat okot Zagon község mindennemű és rangu lakói szívében ama most már bizonyos hir, hogy ezután a kirakó hotivással kapcsolatosan hétfő napokon állatvásár is tartható. A községi előljáráshoz nem régiben érkezett le a magas minisztériumtól az engedély ebben az ügyben s Révész központi állatorvos ur közbejöttével már kijelölötték a vásártér is. — E tér ugy a község minden részéből, mint a vidékről jövők által is igen könnyen megközelíthető helyen — az u. o. „Iskolakert” hátsó részén jelöltek ki, mely hely a kirakodó-vásár terétől néhány pár száz lépésnyire fekszik. — Most csak még az van hátra, hogy a kijelölt vásártér a törvény által megkövetelt felszerelésekkel látassék el, — a mi az Előljáráshoz buzgalmától van függővé téve, s — akkor az állatvásárok kezdetüket veszik. Az őszre minden bizonynyal megtörténhetik s így ekkor a zagoniak oly régen táplált remé-

nye teljesedést nyer s a vidék is egy újabb gazdag forrásu állatpiacra jut.

— **Értesítés** a brassói állami polgári leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi szaktanfolyamról. A nők keresetképességének emelése czéljából szerveztetik 1889—90-ik tanévre Brassóban egy női kereskedelmi szaktanfolyam. Tájékoztatas czéljából megemlítjük, hogy a női kereskedelmi szaktanfolyamnak czélja a nőknek kereskedelmi foglalkozásokra való előkészítése s szakszerű kiképzése és szakismeretek nyújtása, hogy ez által a nőknek újabb keresetforrásokat biztosítsanak. A kereskedelmi tanfolyamban nyert ismeretek alapján pénzintézeteknél, biztosító társulatoknál, kereskedelmi és iparvállalatoknál, ügyvédi irodákban stb. kaphatnak tisztességes kenyérkeresetet a nők. Fölvétel: A brassói női kereskedelmi tanfolyam a polgári leányiskolával kapcsolatosan 1898. évi szeptember hó 5-én fog megnyitni, ha elegendő szamu növendék jelentkezik. Előjegyeztetni magát a tanfolyamra a szünidő folyamán is lehet az igazgatóságnál, a hol a bővebb felvilágosítást nyerhetni. Beíratási díj 15 forint tandíj 35 forint. A női kereskedelmi tanfolyamra oly növendékek vétetnek fel, kik a polgári vagy felsőbb leányiskola 4 osztályát legalább elégséges eredménnyel végezték. Felvehetők olyan leányok is, kik nem is végezték az említett iskolákat, de felvételi vizsgálatot igazolják, hogy van kellő előképzettségük a tanfolyam sikeres elvégzéséhez. A felvételi vizsgálat tárgyai: 1. Magyar nyelvtan és fogalmazás. Az utóbbira nézve a mérték a polgári leányiskolában megszerezhető képesség. 2. Számítan. Teljes jártasság a négy alpművelten egész és tört számokkal a hármasszabályhoz tartozó feladatok megfejtése, láncszabály. Földrajz, különösen Európa, Ázsia és Amerika földrajza. A beíratások szeptember hó 1, 2, 3, napjain d. e. 8—12 és d. u. 1—5 óráig tartanak. A felvételi vizsgálatok is ugyanekkor lesznek. A felvétel vizsgálat díja 5 frt. A beíratási díj beíratáskor azonnal, a tandíj havi részletekben fizethető. Brassó, 1898. június hó. Krbekné Liber Etelka igazgató.

H I R D E T É S E K.

Kiadó lakások.

A Kantában a Zsigmond György tulajdonát képező ház emeleti része a hozzá tartozókkal együtt azonnal; ugyszintén a Kantában közv. Kozma Dénésné tulajdonát képező ház emeleti része, a hozzá tartozókkal együtt szeptember 20-tól kezdve kiadók.

124 1-1.

Sz. 2573—898. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy helybeli lakos K. Csizsár József végrehajtónak Forró Jánosné Becző Borbára, Forró Mária Becző Lázárné és márkosfalvi lakos Garai József végrehajtást szenvedett elleni 3600 frt tőkekövetelés járuléka iránti végrehajtási ügyében a közdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Mátisfalva község határán fekvő, a máti falvi 263 sz. tkjvben foglalt A + alatti 50, 51 hrsz. 414 frt, 138 hrsz. 202 frt, 184 hrsz. 54 frt, 260 hrsz. 144 frt, 273 hrsz. 39 frt, 473 hrsz. 34 frt, 520 hrsz. 26 frt, az 578. 579 hrsz. 30 frt, 634 hrsz. 61 frt, 640 hrsz. 38 forintbecsértékű ingatlanokra az árverést fennebb ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi júliushó 28-ik napján d. e. 9

órakor, Márkosfalva község házában megtartandó nyilvános árverésen megáallapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. akelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. Közdi-Vásárhelyt, 1898. évi jun. hó 2-án.

Vajna Gáspár, kir. törvényszéki bír.

Sz. 2438—898. tkvi

Hirdetmény.

Feltorja község erdő arányosítása ügyében keresetül vitt birtokszabályozás következtében a vonatkozó al-feltorjai és karatna-alfolyó láli telekjegyzőkönyvek átalakíttattak s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX-ik t. cz. az 1889. évi XXXVIII. t. cz., az 1891. évi XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cz.-ben sza-

bályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított. Ez azzal a felhívással tételük között: 1) hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve a §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ban és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 7. §. és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagyis 1886. évi XXIX. t. cz. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagy az 1899. évi február hó 2-ik napjáig bezárólag alattírt tkvi hatóságához nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynök, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett — hátrányára nem szolgálhat; 2) hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ának eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak, az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1899. évi február hó 2-ik napjáig bezárólag a tkvi hatóságához nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog; 3) hogy mindazok, kik a telekkönyvi átalakítása tár-

gyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatóságához hat hónap alatt vagyis az 1899. évi február hó 2-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az átalakítások közbejött téves bevezetéséből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes utja és csak az időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg. Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvethetik.

A kir. törvényszék tkvi hatóság

K.-Vásárhelyt, 1898. évi június hó 14-én.

Vajna Gáspár, kir. tvezéki bír.

122 1-3.

16843. Számhoz

Hirdetmény.

A mikóujfalu-bacsoni törvényhatósági közút 1—9 km. szakaszán levő hét köfedlapos műtárgy újból építését 2256 frt 95 kr. összeg erejéig engedélyezem.

A fentemlített építési munkák kivitelének biztosítása céljából az 1898. évi július hó 28-ik napjának 9 órájára az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívának, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. fél 9 órájáig a vármegyei pénztárhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5 százaléknak megfelelő bánatpénz esatolandó. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a vármegyei számvevőszéknél a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Sepsi-Szentgyörgyön, 1898. július hó 13-án.

Gábor Péter,
alispán.

120 1—3

Sz. 17295.

Hirdetmény.

A kézdivásárhely-kászoni törvényhatósági közút 10—15 km. szakaszán levő 5 db. műtárgy újból építését 1407 frt 46 kr. b. engedélyezem. A fentemlített munkák kivitelének biztosítása céljából az 1898. évi július hó 28-ik napjának d. e. 9 órájára az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlataikat a kitűzött nap fél 9 órájáig vármegyei pénztárhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett

költségösszeg 5 százaléknak megfelelő bánatpénz esatolandó. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a vármegyei számvevőszéknél a hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

S.-Szentgyörgy, 1898. július hó 13-dikán.

Gábor Péter,
alispán.

119 1—3

Sz. 377—1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbírószék 1898. évi V. 155 p. számú végzése következtében Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd által képviselt Kheh Bogdán javára hatályos, Križbai Mihály s Tsa ellen 318, 336 frt — krajczár s jár. erejéig 1898. év június hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 1060 frtra becsült, egy gőzkazán és hozzá csatlakoztató álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. bíróság V. 155—1898. számú végzése folytán 318, 336 forint tőkekövetelés, ennek 1898. április 5 napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 73 forint 95 krajczárban bírói írásig már megállapított költségek erejéig Hatályos a közszékházán leendő eszközölésére 1898. évi augusztus hó 3-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a vonni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

A mennyiben az előírt árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is foganatosítottatni fog.

Kelt Kézdivásárhely, 1898. évi július hó 15-ik napján.

Kakucsai Ádám,
kir. bír. végrehajtó.

(123 1—1.)

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közönség szíves tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műveletet úgy operatív, mint technikai ágban elvállalok.

Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

25 79—* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek speciálistája.

FABRITIUS TESTVÉREK

RÉZ, ÉRCZ ÉS GŐZKAZÁNGYÁR

* NAGY-SZEBENBEN. *

Elvállalnak jutányos árak mellett

szeszgyári berendezéseket és javításokat,

továbbá készítenek: teljes készülékeket és egyes készülék-részeket, u. m. tányérok, rektifikátorok, keverő és hűtő készülékeket, gőzölőket, gőzkazánokat vörösréz és vascsöveket stb.

Jég eladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy nálam naponta jeget igen jutányos áron lehet kapni.

87 13—**

Csiszár Pál,
kereskedő.

Sz. 17315—898.

Pályázati hirdetmény.

Háromszékvármegye orbai szolgabírói járásban járási állatorvos állás rendszeresítettét, annak betöltésére ezenel pályázatot hirdetek.

A járási állatorvos székhelye Kovászna szolgabírói székhely és fizetése 500 frt és 200 frt utazási átalány.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni kívánják, miképp az 1883. évi I. t. cz. és az 1888. VII. t. cz. 133. §. szerinti képzettségüket, valamint eddigi szolgálati és alkalmaztatási viszonyaikat, erkölcsi és társadalmi előéletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérésüket f. év augusztus hó 10-ig Háromszékvármegye főispánja Nagyméltósága Potsa József v. b. t. t. urhoz multhatatlanul adják be.

Sepsi-Szentgyörgy, 1898. július hó 17-én.

Gábor Péter,
alispán.

121 1—1

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöcegödör tisztító készülékeket, utcai öntözőkocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **Walser Ferencz**)

Budapest, VI., Külső váciut 45.

(25 30—40)

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.